१६२ ऐतरेयब्राह्मणे षष्ठपंचिका २=, २९, ३०.

खिल्यास्तरमादितमर्शमेव विहरेद्यदेवातिमर्शा ३० आत्मा वै बृहती प्राणाः सतोबृहतीः स बृहतीमर्शसीत्स आत्मा ४थ सतोबृहतीं ते प्राणा अथ बृहतीमथ सतोबृहतीं तदात्मानं प्राणः परिबृहनेति तस्मादितमर्शमेव विहरेद्यदेवातिमर्शा ३० आत्मा वै बृहती प्रावः सतोबृहतीं स बृहतीमर्शसीत्स आत्माथ सतोबृहतीं ते प्रावो ४थ बृहतीमथ सतोबृहतीं। तदात्मानं प्रशुभिः परिबृहनेति तस्मादितमर्शमेव विहरेद्द्येवोत्तमे सूक्ते पर्यस्याते. स एव तयोवि हारस्तस्य मैत्रावरुणः प्राणान्कल्पियत्वा ब्राह्मणाच्छंसिने संप्रयच्छत्येतं त्वं प्रजनयेतिः ।। २८ ।।

सुक्रीर्ति शंसितः देवयोनिर्वे सुक्रीतिस्तयज्ञाद्देवयोन्ये यजमानं प्रजनयति. वृषाक्रिपं शंसत्यात्मा वै वृषाक्रपिरात्मानमेवास्य तत्कल्पयतिः तन्न्यूंखयत्यत्रं वै न्यूंखस्तदस्म जाताय उन्नाद्यं पातदिधाति यथा कुमाराय स्तनं स पांक्तो भवतिः पांक्तो उयं पुरुषः पंचधा विहितो लोमानि त्वङ् मांसमस्थिमज्जाः स यावानेव पुरुषस्तावंतं यजमानं संस्करोतिः ब्राम्हणाच्छंसी जनयित्वा उछावाकाय संप्रयच्छत्येतस्य त्वं प्रतिष्ठां कल्पयेति ॥ २९ ॥

एवयामरुतं शंसति. प्रतिष्ठां वा एवयामरुप्रतिष्ठामे-वास्य तत्कल्पयति. तन्न्यूंखयत्यत्रं वै न्यूंखो अनाद्यमेवास्मि-स्तद्दधातिः स जागतो वा अतिजागतो वा सर्व वा इदं जागतं वा अतिजागतं वाः स उ मारुत आपो वै मारुत आपो अनमि-पूर्यमेवास्मिस्तदनाद्यं दधाति. तान्येतानि सहचराणीत्याचक्षते नाभानेदिष्ठं वालखिल्या वृषाकपिमेवयामरुतं तानि स ह वा शंसेन्स ह वा न शंसेद्यदेनानिनाना शंसेद्यथा पुरुषं वा रेतो वाविछिं-